

V průběhu květnové rezidence jsem se v její první polovině soustředila především na přípravu plánované výstavy v ETC galerii v Praze. Tento proces zahrnoval zejména produkci a natáčení video a audiomateriálu pro připravovanou audiovizuální instalaci. Práce byla zaměřena na budování základní struktury díla a hledání adekvátní formy pro vyjádření zvolených tematických okruhů.

Ve druhé polovině rezidence jsem svou pozornost přesunula k malířské praxi, a to se záměrem rozšířit a dále rozvinout téma výstavy také v rámci malířského média. V této fázi jsem se soustředila na experimentování s vizuálním jazykem, který by umožnil propojení audiovizuálních principů s malířským vyjádřením.

Východiskem mého uvažování je chápání těla jako systému či stroje, který nepřetržitě reaguje na vnější i vnitřní podněty, podléhá přetížení, poruchám a zároveň v sobě uchovává stopy prožitých zkušeností. Trauma v tomto kontextu vnímám jako specifickou formu narušení systému, jež se manifestuje prostřednictvím svalového napětí, mikrogestech a fyzické choreografie každodennosti. Tento technicko-psychologický přístup se stal základním rámcem pro rozvíjený projekt.

V průběhu rezidence jsem zahájila práci na sérii maleb a objektů, které tematizují tělo a identitu jako hybridní struktury oscilující mezi organickým a mechanickým. Projekt směřuje k vytvoření vizuální mapy zkušenosti, v níž se protínají roviny traumatu, tělesnosti, technologie a současné vizuální kultury, a společně tak utvářejí nové formy obraznosti.

Rezidence pro mě představovala důležitý prostor pro soustředěnou práci, experiment a koncepční ukotvení připravovaného projektu, který budu nadále rozvíjet v rámci nadcházející výstavy i dalších uměleckých aktivit. Pobyt v Českém Krumlově a v Egon Schiele rezidenci pro mě byl důležitou a pomocnou zkušeností pro další uměleckou činnost.

